

متن پرسش

علامه حسن زاده آملی یه جمله ای دارند. می فرمایند: انسان بهشت یا جهنم می شود. حال فرض بفرمایید، فردی بهشتی می شود. او نماز خوانده است روزه گرفته است و.. پس بهشت مساوی فرد است. حال چگونه فرد هم بهشت باشد یعنی انسان هم خالق و هم چشنده باشد. آیا به عنوان هویت فردی فقط یه قیافه و صورت مثلا به نام حسن آقا وجود دارد که همه لذت ها را می چشد. یا اینکه ما مثلا ۵ تا حسن آقا داریم که در حقیقت همان نفس است که در ۵ صورت که همه حسن آقا هستند لذت های بهشت را می چشند؟ نمی دانم مطلب را رساندم یا نه؟ بیشتر مشکلم در آن بخش آن است که یک حسن آقا هست که هم بهشت مخلوق اوست و هم چشیده. یا نفس حسن آقا هست و در عین حال ۵ صورت مثالی که همه حسن آقا هستند، یکی غذا می خورد، یکی آب می نوشد و...

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! انسان در وسعت شخصیت اش از یک طرف با اراده های توحیدی خود خالق بهشت می شود و در همان حال همان بهشت، او را در بر می گیرد. موفق باشید